

พฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาษีอากร 2 LEARNING BEHAVIOR AND ACADEMIC ACHIEVEMENT OF STUDENTS IN TAXATION II COURSE

ภัทรพร พงศาปรมัตต์¹

Pattaraporn Pongsapornamat¹

¹ อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตรายวิชาการภาษีอากร 2 ของภาควิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยพฤติกรรมการเรียนรู้ปรับมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ตามแนวคิดของ Weinstein et al. (2002) ประกอบด้วยพฤติกรรมเรียนภายนอก 7 ด้าน คือ การบริหารเวลาในการเรียน ความเอาใจใส่ในการเรียน การประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการเรียน การทดสอบทบทวนสิ่งที่เรียน และการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบ

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีพฤติกรรมด้านความเอาใจใส่ในการเรียนและการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบในรายวิชาการภาษีอากร 2 ในระดับมาก และมีพฤติกรรมด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการเรียน และการทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ในทางตรงกันข้ามนิสิตมีพฤติกรรมด้านการบริหารเวลาในการเรียนอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ยังพบว่าพฤติกรรมเรียนด้านความเอาใจใส่ในการเรียนและการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีภาษีอากร 2 ของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีความเอาใจใส่ในการเรียนและนิสิตที่มีการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างสม่ำเสมอมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงในรายวิชาการบัญชีภาษีอากร 2 เนื่องจากการตั้งใจเรียนและการทบทวนทำแบบฝึกหัดเป็นส่วนสำคัญในการเรียนในรายวิชานี้

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

This research studies the relationship between student's learning behavior and academic achievement of students enrolled in Taxation II course provided by the department of accounting, Naresuan University. Student's behavior adapted from Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) questionnaire, provided in Weinstein et.al. (2002). The 7 students' external learning behavior consist of Time Management, Concentration, Information Processing, Selecting Main Ideas, Using Academic Resources, Self-Testing, and Test Strategies.

The results find that students behaved in the high level of concentration, and test strategies. The information processing, selecting main ideas, and using academic resources are in the average level. On the other hand, students behaved in the low level of time management. Moreover, the result finds that the learning behavior in concentration and

¹ Corresponding author: pattarapornp@nu.ac.th

self-testing are positive associated with the academic achievement, which shows that concentrated student and self-testing tend to get high scores in Taxation II because concentration and reviewing lesson are essential in this subject.

KEYWORDS: learning behavior, academic achievement

บทนำ

ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียนหรือนิสิตนักศึกษาถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ และนอกจากสถาบันการศึกษาจะมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนแล้ว ยังมีหน้าที่ในการประเมินผู้เรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอน (กรมวิชาการ, 2543) โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ เป็นต้น

พฤติกรรมการเรียน เป็นตัวแปรที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนได้ พฤติกรรมการเรียน เป็นการกระทำที่แสดงออกผ่านทางกริยา อาการในช่วงเวลาเรียนและการปฏิบัติตนทางด้านการเรียน เช่น ความสนใจ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ การอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน การค้นคว้านอกห้องเรียน รวมถึงการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น พฤติกรรมเรียนยังอาจรวมถึงคุณลักษณะที่สำคัญของการเรียน คือ ความรอบคอบความประณีต ความสะอาด ความเรียบร้อยของผลงาน การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย (กัญญาภัก จันทรวิเศษ และ อังคณา ตุงคะสมิต, 2559) ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนและเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน นอกจากนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นดัชนีที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนได้ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ (ไพโรจน์ คะเชนทร์, 2558) พฤติกรรมเรียนจึงถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งพฤติกรรมเรียนที่ดีและเหมาะสมจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของแต่ละบุคคล (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ, 2541) และจากการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530) พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 มีพฤติกรรมเรียนที่มีลักษณะที่ดีในวิชาที่ศึกษาเป็นประจำหรือเกือบทุกครั้ง ในเกือบทุกด้านดังต่อไปนี้ ความมานะ ตั้งใจเรียน ตั้งใจฟัง ไม่ขาดเรียน ส่งงานตามกำหนดเวลา ทำความเข้าใจก่อนลงมือทำงาน เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อม จดหรือขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ แบ่งเวลาในการศึกษาแต่ละวิชาอย่างทั่วถึง ทบทวนบทเรียน วางแผนในการเตรียมตัวสอบ อ่านคำชี้แจงและทำความเข้าใจคำสั่งในเวลาสอบ วางโครงเรื่องก่อนทำการเขียนตอบ ตรวจคำตอบก่อนส่ง นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำรวมถึงอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าปัจจัยที่มีผลต่อผลการเรียนที่สุดคือวิธีการเรียนนั่นเอง

งานวิจัยในอดีต แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีนิสัยทางการเรียนหรือพฤติกรรมทางการเรียนที่เหมาะสม เช่น มีความสนใจ เอาใจใส่ มีการฝึกฝนทบทวน รวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอน ต่อรายวิชาที่เรียนและต่อสถานศึกษา จะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและประสบความสำเร็จทางการเรียน เช่น Diener (1970) ศึกษาความแตกต่างระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนต่างกัน คือ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมเรียนที่ดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ Lingren (1969) พบว่า นักศึกษาที่ผลการเรียนดี มาจากนิสัยในการเรียนดี มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และมาจากเขavnปัญญาเป็นส่วนน้อย นอกจากนั้น เทอด แก้วศิริ (2529) ศึกษา

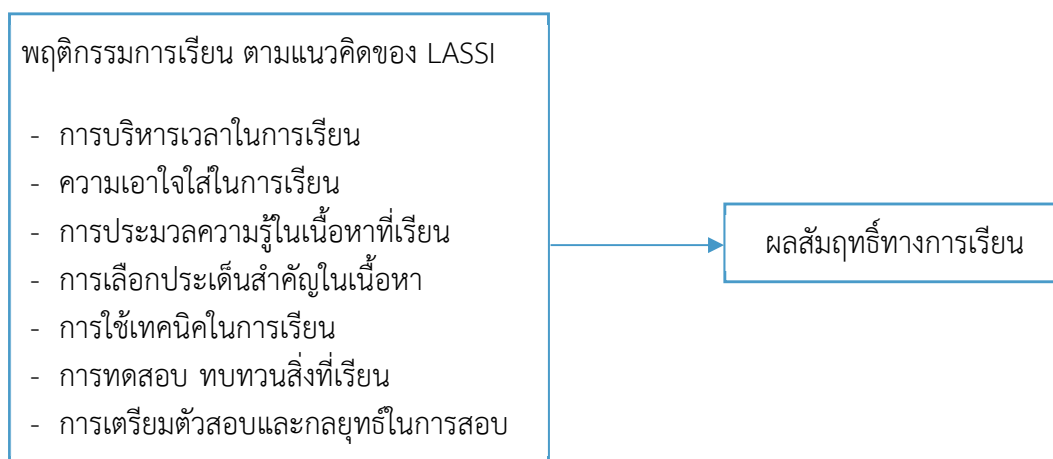
ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 606 คน พบว่า นิสัยทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประกอบด้วย สมาธิในการทำงาน การหลีกเลี่ยงข้อตำหนิ การควบคุมอารมณ์ การแก้ไขปัญหาการเรียน แรงจูงใจสัมฤทธิ์และความสมบูรณ์ของแบบอย่าง ส่วนนิสัยทางการเรียนที่สามารถใช้ร่วมกันทำนายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ การหลีกเลี่ยงข้อตำหนิ แรงจูงใจสัมฤทธิ์ การแก้ไขปัญหาการเรียน การค้นคว้าและการวางแผนการเรียน นอกจากนี้ งานวิจัยยังพบว่าพฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี ย่อมมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี (พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช, 2547 และประพาฬรัตน์ อ่ำประเสริฐ, 2553) ในทางตรงกันข้าม พฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดีย่อมทำให้เกิดความล้มเหลวทางการเรียน นอกจากนั้น งานวิจัยมักแบ่งพฤติกรรมการเรียนที่สำคัญออกเป็นพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก ซึ่งพฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความพึงพอใจในการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ส่วนพฤติกรรมภายนอก ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน การอ่านเอกสารประกอบการเรียนล่วงหน้า การจดสรุปย่อบทเรียนเพื่อทบทวนก่อนสอบ การใช้เวลาว่างในการศึกษาเนื้อหาที่เรียน การทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบ การทำแบบฝึกหัด การซักถามและตอบคำถามในชั้นเรียน การตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน การซักถามเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน และการบริหารเวลาในการเรียน เป็นต้น (วัลภา วงศ์จันทร์, 2554)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการให้คำนิยามของพฤติกรรมการเรียนในแนวคิดที่ต่าง ๆ กันไป เช่น พฤติกรรมด้านการบริหารจัดการเวลา งานวิจัยพบว่านิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะสามารถบริหารจัดการเวลาเรียนของตนเองอย่างเหมาะสมเพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการทำงานที่ได้รับมอบหมายและทบทวนเนื้อหาบทเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนของตนเอง ในทางตรงกันข้าม นิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะมีการบริหารจัดการเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม (Humphreys, 1960; นรากร พลหาญ และสมสมร เรืองวรบูรณ์, 2555) นอกจากนั้น พฤติกรรมทางการเรียนด้านการมีสมาธิและเอาใจใส่ต่อการเรียน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประธาน วัฒนาวาณิชย์ (2537) สรุปว่า การมีสมาธิและการเอาใจใส่ในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เรียนได้ผลดี เนื่องจากการเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจ จดจ่อกับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียนและสนใจในวิชานั้น ๆ รวมถึงต้องขจัดอุปสรรคที่มีผลต่อสมาธิในการเรียนให้หมดไปขณะที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ (2553) ที่ว่า ความตั้งใจเรียน และการมีสมาธิในการเรียน เช่น การฟังคำบรรยายสรุป มีผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ นอกจากนั้น Loomis (2000) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนของนักเรียนแต่ละคน และวิธีการเรียนวิชาวิจัยโดยการศึกษาค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้แบบสำรวจลักษณะพฤติกรรมการเรียน LASSI วัดรูปแบบการเรียน 10 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของแบบสำรวจ LASSI มีความสัมพันธ์กับคะแนนเก็บในชั้นเรียนและเกรดตอนสอบปลายภาค ซึ่งปัจจัยของพฤติกรรมการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ การบริหารจัดการเวลาในการเรียน และการใช้เทคนิคช่วยเหลือในการเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับเกรดตอนสอบปลายภาคมากที่สุด เช่นเดียวกับ ศรีระพร จันทโนทก (2538) ได้นำแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน LASSI มาปรับใช้กับนักศึกษา จำนวน 1,774 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่านิสัยใน

การเรียนรู้ในภาพรวม และนิสัยในการเรียนด้านการแบ่งเวลาในการเรียน ด้านการทำการบ้าน ด้านการทบทวนบทเรียน ด้านการตั้งใจเรียน และด้านการวางแผนในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปัจจุบัน ภาควิชาการบัญชีได้มีการเปิดสอนรายวิชาการภาษีอากร จำนวน 2 รายวิชาคือ การภาษีอากร 1 และการภาษีอากร 2 ซึ่งในรายวิชาการภาษีอากร 2 เป็นวิชาที่นิสิตต้องมีการเรียนรู้ทั้งในเชิงทฤษฎี และต้องมีการฝึกปฏิบัติในการคำนวณภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ และเนื่องจากในรายวิชาดังกล่าวมักทำการเปิดสอนเป็นกลุ่มใหญ่ มีผู้เรียนจำนวนมาก ดังนั้นจึงมักจะพบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียน เช่น การเข้าเรียนสาย การขาดเรียน ความรับผิดชอบในงาน ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การทบทวนบทเรียนหรือการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนการสอน และจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนิสิต ดังนั้น จากงานวิจัยในอดีตข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตในรายวิชาภาษีอากร 2 และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาดังกล่าวโดยนำแบบสำรวจพฤติกรรมการณ์เรียนของ LASSI มาปรับใช้เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการณ์เรียนที่ไม่พึงประสงค์ในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย พฤติกรรมการณ์เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาษีอากร 2

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาษีอากร 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาคือนิสิตสาขาวิชาการบัญชีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการภาษีอากร 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 คน

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาษีอากร 2 จากกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนิสิตสาขาวิชาการบัญชีที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเรียน ซึ่งผู้วิจัยปรับจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ตามแนวคิดของ Weinstein et.al (2011) ประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนภายนอก 7 ด้าน ประกอบด้วยการบริหารเวลาในการเรียน

- 1.1 ความเอาใจใส่ในการเรียน
- 1.2 การประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน
- 1.3 การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา
- 1.4 การใช้เทคนิคในการเรียน
- 1.5 การทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียน
- 1.6 การเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบ

โดยพฤติกรรมการเรียนภายนอกทั้ง 7 ด้านข้างต้น วัดโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Rating Scale) ซึ่งมีคำถามที่เป็นข้อความเชิงบวกและคำถามที่มีข้อความเชิงลบ

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการภาษีอากร 2 โดยวัดจากคะแนนสอบรวมที่นิสิตแต่ละคนได้รับจากคะแนนเต็ม 100

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อสำรวจหาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาษีอากร 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนสอบที่ได้รับในรายวิชาการภาษีอากร 2

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิต 7 ด้าน คือ การบริหารเวลาในการเรียน ความเอาใจใส่ในการเรียน การประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการเรียน การทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียนและการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบ โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียนวิชาการ ภาษาอังกฤษ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ทั้งหมด 100 ราย มีนิตินให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับจำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 94 ของนิตินทั้งหมด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาและอนุมาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่ 1 คือ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และคะแนนสอบที่ได้รับ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่ 2 คือ พฤติกรรมทางการเรียนของนิติน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การหาค่าความเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การแปลความหมายของช่วงคะแนนจัดแบ่งเป็น 5 ระดับทำโดยแบ่งเกณฑ์เปรียบเทียบและแบ่งกึ่งกลางของอันตรภาคชั้น ซึ่งคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 เพื่อให้ได้ลักษณะการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1.00 – 1.80	มีพฤติกรรมทางการเรียน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	มีพฤติกรรมทางการเรียน อยู่ในระดับ น้อย
2.61 – 3.40	มีพฤติกรรมทางการเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง
3.41 – 4.20	มีพฤติกรรมทางการเรียน อยู่ในระดับ ดี
4.21 – 5.00	มีพฤติกรรมทางการเรียน อยู่ในระดับ ดีที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการหาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิติน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ตอบแบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมกรเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการ ภาษาอังกฤษ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 94 คน เป็นเพศหญิง 82 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 เพศชายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

เมื่อแยกกลุ่มเป้าหมายที่ตอบแบบสอบถามตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่า เป็นนิตินที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 ซึ่งเป็นนิตินที่ศึกษาตามแผนการศึกษาของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต พ.ศ.2554 ส่วนนิตินที่เหลือจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 เป็นนิตินที่กำลังศึกษาในชั้นปีอื่น ๆ หรือนิตินที่ตกแผนการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยนิตินชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6

ในส่วนของคุณข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มเป้าหมายที่ตอบแบบสอบถาม พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดี (70.0 – 79.9 คะแนน) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีมาก (80.0 - 100.0 คะแนน) จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง (60.0 – 69.9 คะแนน) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับพอใช้ (50.0 – 59.9 คะแนน) จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตรายวิชาการภาชีอากร 2

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
การบริหารเวลาในการเรียน	2.59	0.369	น้อย
ความเอาใจใส่ในการเรียน	3.74	0.514	มาก
การประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน	2.96	0.572	ปานกลาง
การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา	3.19	0.588	ปานกลาง
การใช้เทคนิคในการเรียน	2.67	0.460	ปานกลาง
การทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียน	3.06	0.556	ปานกลาง
การเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบ	3.45	0.561	มาก

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตรายวิชาการภาชีอากร 2 พบว่านิสิตมีพฤติกรรมด้านการบริหารเวลาในการเรียนอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.59 และมีพฤติกรรมด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการเรียน และการทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.96, 3.19, 2.67, และ 3.06 ตามลำดับ นอกจากนี้ นิสิตมีพฤติกรรมด้านความเอาใจใส่ในการเรียนและการเตรียมตัวสอบ และกลยุทธ์ในการสอบในรายวิชาการภาชีอากร 2 ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และ 3.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	ผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียน	การ บริหาร เวลาใน การเรียน	ความเอา ใจใส่ใน การเรียน	การ ประมวล ความรู้ใน เนื้อหา	การเลือก ประเด็น สำคัญ	การใช้ เทคนิคใน การเรียน	การ ทดสอบ ทบทวน สิ่งที่เรียน	การเตรียม ตัวและกล ยุทธ์ในการ สอบ
ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	1	0.061	0.517**	-0.031	-0.160	0.008	0.423**	-0.039
การบริหาร เวลาในการ เรียน		1	0.134	0.144	0.105	0.393**	0.264*	0.137
ความเอาใจใส่ ในการเรียน			1	0.011	-0.108	0.115	0.483**	0.153
การประมวล ความรู้ใน เนื้อหา				1	0.390**	0.398**	0.047	0.322**
การเลือก ประเด็นสำคัญ					1	0.308**	0.143	0.340**
การใช้เทคนิค ในการเรียน						1	0.155	0.203
การทดสอบ ทบทวนสิ่งที่ เรียน							1	0.280**
การเตรียมตัว และกลยุทธ์ใน การสอบ								1

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการภาชีอากร 2 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) จากการ วิเคราะห์ พบว่าพฤติกรรมการเรียนด้านความเอาใจใส่ในการเรียนและการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีอากร 2 ของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีความเอาใจใส่ในการเรียนและนิสิตที่มีการทดสอบและ ทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ มีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงในรายวิชาการบัญชีอากร 2 ส่วน

พฤติกรรมการเรียนด้านอื่นๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชี
อากร 2 ของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเรียนของนิสิต
ในบางด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า การบริหารเวลาในการเรียนมี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เทคนิคในการเรียน และการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนของนิสิต อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีการบริหารเวลาในการเรียนอย่างเหมาะสมจะมี
เทคนิคในการเรียนที่เหมาะสมด้วย เช่น มีการทบทวนบทเรียนก่อนและหลังเรียนหรือมีการเขียนข้อความ
สรุปตามความเข้าใจของนิสิตเพื่อทบทวนก่อนสอบเสมอ และนิสิตที่มีการบริหารเวลาในการเรียนอย่าง
เหมาะสมมักจะมีการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างสม่ำเสมอควบคู่กันไปด้วย จากผลการวิเคราะห์
ความสัมพันธ์ ยังพบว่าพฤติกรรมด้านความเอาใจใส่ในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทดสอบ
ทบทวนสิ่งที่เรียนของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า นิสิตที่มีความเอาใจใส่ใน
การเรียนมักจะมีการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนิสิตที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรม
ด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน ซึ่งได้แก่ การสรุปเนื้อหาที่เรียน การหาความรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่
เรียนและการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนเข้าด้วยกัน มักจะมีเทคนิคในการเรียนที่เหมาะสมและให้ความสำคัญ
กับการเตรียมตัวและกลยุทธ์ในการสอบ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันยังแสดงให้เห็นว่าการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหาที่เรียน
ของนิสิต เช่น การเลือกจับใจความสำคัญเพื่อนำมาเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาและการรวบรวมสิ่งที่
จดในชั้นเรียนเป็นโน้ตย่อเพื่อให้ง่ายในการจดจำ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เทคนิคในการเรียน และ
การเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ นิสิตที่
มีพฤติกรรมในการเรียนโดยใช้การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหาที่เรียน มักจะมีเทคนิคในการเรียนรวมถึงมี
การเตรียมตัวเพื่อสอบและมีกลยุทธ์ในการสอบที่ดีกว่านิสิตที่ไม่ให้ความสำคัญกับการเลือกประเด็นสำคัญ
ในเนื้อหาที่เรียน นอกจากนี้ ยังพบว่าพฤติกรรมด้านการทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์
ทางบวกกับการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็น
ว่านิสิตที่ทำการบ้านและทบทวนบทเรียนเสมอมีแนวโน้มที่จะเตรียมตัวทบทวนสิ่งที่เรียนเพื่อใช้ในการสอบ
เช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนิสิตในรายวิชาการบัญชีอากร 2 โดยงานวิจัยได้ใช้พฤติกรรมการเรียน ซึ่งปรับมาจากแบบสำรวจ
Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ตามแนวคิดของ Weinstein, Palmer, & Shchulte
(2002) โดยประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนภายนอก 7 ด้าน คือ การบริหารเวลาในการเรียน ความเอาใจ
ใส่ในการเรียน การประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการ
เรียน การทดสอบทบทวนสิ่งที่เรียน และการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบ สมมติฐานการวิจัยคือ
พฤติกรรมการเรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการเก็บข้อมูลพบว่านิสิตที่ตอบกลับแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 94 คน เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 87.2 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 12.8 เมื่อวิเคราะห์โดยแยกตามชั้นปีที่ศึกษาพบว่า เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นไปตามแผนการศึกษาของหลักสูตรร้อยละ 81.9 ส่วนนิสิตที่เหลือจำนวนร้อยละ 18.1 เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในชั้นปีอื่นๆ หรือนิสิตที่ตกแผนการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 นอกจากนี้ ยังพบว่านิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีมาก ร้อยละ 31.9 ระดับดี ร้อยละ 4.3 ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.0 และนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 29.8

การศึกษาวิจัยนี้โดยงานวิจัยใช้แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตรายวิชาการภาชีอากร 2 ซึ่งผู้วิจัยปรับจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) ตามแนวคิดของ Weinstein, Schulte & Palmer (2011) ประกอบด้วยพฤติกรรมการณ์เรียนภายนอก 7 ด้าน คือ การบริหารเวลาในการเรียน ความเอาใจใส่ในการเรียน การประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการเรียน การทดสอบทบทวนสิ่งที่เรียน และการเตรียมตัวสอบ และกลยุทธ์ในการสอบ

เมื่อทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตรายวิชาการภาชีอากร 2 ตามพฤติกรรมการณ์เรียนภายนอก 7 ด้านซึ่งปรับมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) พบว่านิสิตมีพฤติกรรมการณ์ด้านการบริหารเวลาในการเรียนอยู่ในระดับน้อย และมีพฤติกรรมการณ์ด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหาที่เรียน การเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การใช้เทคนิคในการเรียน และการทดสอบ ทบทวนสิ่งที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ นิสิตมีพฤติกรรมการณ์ด้านความเอาใจใส่ในการเรียนและการเตรียมตัวสอบและกลยุทธ์ในการสอบในรายวิชาการภาชีอากร 2 ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการภาชีอากร 2 ของนิสิต โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) พบว่านิสิตที่มีความเอาใจใส่ในการเรียนมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงในรายวิชาการภาชีอากร 2 ซึ่งสอดคล้องกับประธาน วัฒนวณิชย์ (2537) ที่กล่าวว่า ความเอาใจใส่และการมีสมาธิในการเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนให้ได้ผลดี เนื่องจากการเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการจดจ่อตั้งใจอยู่กับเรียน ความพร้อมและสนใจที่จะเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ที่ว่าความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน ความเอาใจใส่ในห้องเรียน การซักถามและตอบคำถามในชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมการณ์ภายนอกที่มีความสัมพันธ์ด้านบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตที่มีการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างสม่ำเสมอมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงในรายวิชาการภาชีอากร 2 เนื่องจากการทบทวนทำแบบฝึกหัดเป็นส่วนสำคัญในการเรียนในรายวิชาการภาชีอากร 2 ซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างความเข้าใจและช่วยให้จำเนื้อหาในบทเรียนได้แม่นยำขึ้น ส่วนพฤติกรรมการณ์เรียนด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันยังแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตในบางด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านิสิตที่มีการบริหารเวลาในการเรียนอย่างเหมาะสมจะมีเทคนิคในการเรียนที่เหมาะสมด้วย เช่น มีการทบทวนบทเรียนก่อนและหลังเรียนหรือมีการเขียนข้อความสรุปตามความเข้าใจของนิสิตเพื่อทบทวนก่อนสอบเสมอ และนิสิตที่มีการบริหารเวลาในการเรียนอย่างเหมาะสมมักจะมีการทดสอบและทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างสม่ำเสมอควบคู่กันไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในรายวิชาการภาชีอากร 2 นี้สามารถนำไปใช้แนะแนวทางในการเรียนให้กับนิสิตเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

และวิธีการเรียนให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น เนื่องจากรายวิชาดังกล่าวเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างมากทั้งในเชิงทฤษฎีและการคำนวณ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนิสิตโดยใช้ตามพฤติกรรมการเรียนภายนอก 7 ด้านซึ่งปรับมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory (LASSI) งานวิจัยในอนาคตอาจทำการสำรวจพฤติกรรมการเรียนของนิสิตโดยใช้แนวคิดอื่น หรือทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตก่อนและหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2543). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กัญญาภักดิ์ จันทรวีเศษ และ อังคณา ตุงคะสมิต (2559). การศึกษาทักษะการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7Es) ในรายวิชา ส 16101 สังคมศึกษา. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 37(4), 10-16.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ่ณอามรณ์เลิศ. (2553). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 1(2), 126-139.
- เทอด แก้วศิริ. (2529). **ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรากร พลหาญ และสมสมร เรืองวรบุรณ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 31(5), 33-43.
- ประธาน วัฒนาวณิชย์. (2537). **เรื่องไม่ยาก ถ้าอยากเรียนเก่ง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- ประพาฬรัตน์ อ่ำประเสริฐ. (2553). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม**. รายงานการวิจัยคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. (2547). **ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ**. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2558). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ค้นเมื่อ 10 สิงหาคม, 2560, จาก http://chan2.obec.go.th/wattungpelschool/manage/upload_file/Q4dmha2J9Mp20150521195846.pdf
- วัลภา วงศ์จันทร์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชาการเงินระหว่างประเทศ. ค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม, 2560, จาก <http://facclub.payap.ac.th/research/classResearch/FB422.pdf>
- ศรียะพร จันทโนทก. (2538). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์แฮมป์ไชร์. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น. (2552). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2 /2551 สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนอร์ท เชียงใหม่. ค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม, 2560, จาก <http://www.northcm.ac.th/faculty/business/?q=th/content/%E0%>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Diener, L. (1970). Similarities and Difference Between Over- Achieving and Under-Achieving Student. **The Personal and Guedance Journal**, 38(63), 396-400.
- Humphreys, W. R. (1960). Effects of Cooperative: Competitive and Individualistic Learning on Students Achievement in Science Class. **Journal of Research in Science Teaching**. 35(31), 125-131.
- Lindgren, H. C. (1969). **The Phycology of College Success : A Dynamic Approach**. New York: John wiley & Sons, Inc.
- Loomis, K. D. (2000). Learning Styles and Asynchronous/Learning: comparing The LASSI Model to Class Performance. **Journal of Asynchronous Learning Networks**, 4, 23-32, From <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.113.5641&rep=rep1&type=pdf>
- Weinstein, C. E., Palmer, R. D., & Shchulte, A. C. (2002). **Learning and Strategies Inventory (LASSI)**. 2nd Ed. Texas: H&H Publishing Company.
- Weinstein, C. E., Acee, T. W., & Jung, J. (2011), Self-regulation and learning strategies. **New Directions for Teaching and Learning**, 1, 45-53.